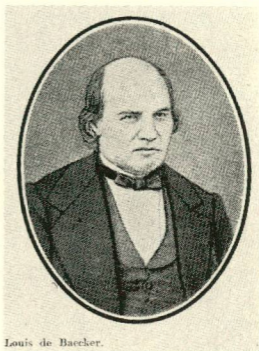

BAECKER, Lodewijk de, Frans-Vlaams jurist en filoloog (Sint-Omaars [Saint-Omer] 16 april 1814 - Parijs 4 december 1896).

De Baecker was de zoon van een drukker uit Hazebroek. Hij behaalde de graad van licentiaat in de rechten en werd rechter te Bergues, bovendien ook kantonnaal afgevaardigde. Hij werd begraven te Noordpene, waar hij een zomerverblijf had.

Hij mag beschouwd worden als de meest vooruitstrevende, de meest strijdvaardige en de meest Nederlandsgezinde

Louis de Baecker.

onder de stichters van het Comité flamand de France, waarvan hij de eerste ondervoorzitter was. Voor Vlaanderen en Nederland betoonde hij een warme belangstelling. Hij onderhield betrekkingen met Vlaamse en Nederlandse letterkundigen en met vooraanstaande figuren uit de V.B. Met het oog op de bekendmaking van de Vlaamse en Nederlandse letterkunde in Frans-Vlaanderen bestudeerde hij onze literatuur zeer ijverig, zelfs ook de Germaanse letterkunde. Ook in Duitsland deed hij heel wat onderzoekingen. In 1850-'51 trad hij op als spreker op de Nederlandse congressen. In 1851 werd hij door de Franse minister belast met een wetenschappelijke opdracht: een onderzoek in België en Nederland naar de stand van de geschiedenis en de letterkunde. Hij schreef daarover een belangwekkend rapport, waarin hij o.m. wees op de snelle bloei van de Nederlandse letterkunde en het belang van de Nederlandse taal. Hij was van oordeel dat de Vlaamse en de Nederlandse letterkunde streefden naar een zelfstandige ontwikkeling en zich trachtten los te maken van

zowel de Duitse als van de Franse invloed. Hij maakte van de gelegenheid gebruik om aan de minister het onderwijs van het Nederlands in Frankrijk te vragen. Het enige resultaat was dat hem de toestemming werd verleend om zonder enige vergoeding, een cursus in de geschiedenis van de Nederlandse letterkunde te geven aan de Sorbonne te Parijs.

In het Comité flamand de France vervulde De Baecker in de eerste tien jaren van het bestaan een belangrijke rol, maar toen in 1866 het Comité, onder druk van het Franse ministerie, afweek van zijn oorspronkelijk programma en de strijd voor de moedertaal niet meer openlijk durfde voeren, verliet hij het om verder zijn eigen weg te gaan. Hij was immers meer dan een regionalist, hij was een Grootnederlander.

WERKEN: *Les Flamands de France. Etudes sur leur langue, leur littérature et leurs monuments* (1850); - *Des Nibelungen, Saga mérovingienne de la Néerlande* (1853); - *Chants historiques de la Flandre* (1855); - *Sagas du Nord* (1857); - *Etudes néerlandaises* (1872); - *La langue flamande en France depuis les temps les plus reculés jusqu'à nos jours* (1893); - *Histoire de la littérature néerlandaise*; - *Néerlande et Provence*.

LITERATUUR: P. Larousse, *Grand Dictionnaire universel du XIXe siècle*, II (1867), XVI (Supplément, 1877), XVII (Deuxième Supplément, 1890); - V. Celen, *Fransch-Vlaanderen. Letterkundige betrekkingen met Vlaanderen* (1933, p. 29-30); - *De Torrewachter*, jg. 2 (15 november 1930) en jg. 14 (februari 1942); - L. Bertram, *Honderd jaar geschiedenis: Het „Comité Flamand de France“*, in *Notre Flandre*, jg. 2, nr. 2 (1953, p. 19-23); - L. Verbeke, *Vlaanderen in Frankrijk* (1970, p. 55-56).

LUC VERBEKE